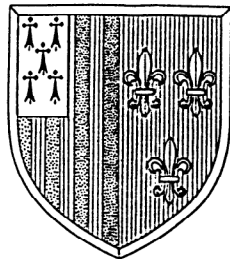
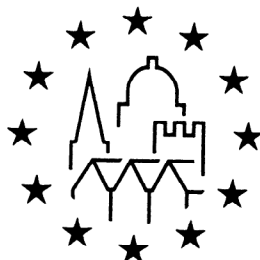

DUFFEL

MONUMENTEN GEMEENTE

O.L. VROUW VAN GOEDE WIL

DE KERK VAN ONZE-LIEVE-VROUW VAN GOEDE WIL

Op de plaats waar nu de kerk van O.-L.-Vrouw van Goede Wil staat, werd op 14 augustus 1637 door twee jongens, Jan Maes en Peter van den Brande, een Mariabeeldje gevonden in een wilg. Slechts 12 cm. hoog, gebakken van klei, eenvoudig van vorm, wed het in een nis in de boom geplaatst, en trok het al snel de aandacht van velen, die er tijdens het voorbijgaan even halt hielden. Op initiatief van Floris van Merode, baron van Duffel, werd nog datzelfde jaar rond de wilg een kleine houten kapel opgetrokken ter ere van "Onze-Lieve-Vrouw van Goede Wil". Deze naam is volgens sommigen afgeleid van de "willige", de boom waarin het beeldje gevonden werd. Anderen zijn van mening dat de naam verwijst naar de "goedt-willigheyt" waarmee O.-L.-Vrouw haar vereerders begunstigde: 110 genezingen werden aan de voorspraak van Maria toegeschreven, en 14 genezingen werden als mirakel erkend.

Gezien de zich verspreidende faam en de steeds groeiende devotie, werd in 1640 gestart met de bouw van een stenen kapel, naar een ontwerp van de jezuïet Willem Cornelissen. Eenvoudig van stijl, met een vierkant grondplan, zou deze nieuwe kapel onderdak bieden aan de talloze bedevaarders, die - vooral in de 17de eeuw - naar deze plaats trokken.

Op 15 augustus 1937 werd door Kardinaal Van Roey de eerste steen gelegd voor de vergroting van de kapel. De werken werden evenwel pas in augustus 1939 gestart, en duurden tot 1 december 1942. Enkele jaren later, op 24 juli 1948, werd de kapel een parochiekerk.

♦MDCXXXVII♦O.L.Vrouwe van Duffel ofte Van Goeden Wille ♦MGMXXXVII♦

HET INTERIEUR : SPIEGEL VAN EEN GROTE DEVOTIE

Het voornaamste kunstwerk van de kerk is het marmeren hoofdaltaar, geschonken door Augustinus Wichmans, abt van Tongerlo. Het werd in 1653-1654 vervaardigd door vader en zoon Huybrecht en Norbert van den Eynde uit Antwerpen. In weelderige barokstijl - zoals trouwens de meeste kunstwerken in deze kerk - reikt het hoofdaltaar tot aan het gewelf. Bovenop de kroonlijst, ondersteund door zware gedraaide marmeren zuilen, rusten twee grote engelen naast het zittend beeld van God de Vader. Het tabernakel met de met zilver belegde Mariatroon is als een verkleinde kopie van het ganse altaar. Het schilderij "De Tenhemelopneming van Maria" behoort tot de beste werken van Thomas Willeboirts (1653).

Het schilderij van het rechteraltaar (1681) stelt het mystiek huwelijk voor van de H.-Herman-Jozef met O.-L.-Vrouw, en wordt toegeschreven aan een leerling van Rubens. Het werk van het linkeraltaar (1681) verbeeldt de H.-Norbertus die een schapulier en de regels van zijn nieuw gestichte orde ontvangt van O.-L.-Vrouw en de H.-Augustinus. De kunstige omlijstingen van beide altaren werden in 1683 vervaardigd door Hendrik Verbrugghen uit Antwerpen, en beelden resp de H.-Herman-Jozef en St.-Norbertus uit.

In het oude gedeelte van de kerk hangen nog acht andere schilderijen: "De Kroning van Maria"; "De Vlucht van de H.-Familie"; vier bloemstukken met in het midden een grisaille, waarvan een van de hand van Jan Breugel de Jonge, en een dat aan Daniël Seghers wordt toegeschreven; en twee eenvoudige gedenkschilderijen: rechts een afbeelding van de genezing van Eduard van der Elst (1639), met daarop vermoedelijk de eerste, houten kapel; en links de genezing van Hester Janssen Herck (1640).

Ook het houtwerk van de kerk getuigt van een grote kunstvaardigheid. De biechtstoelen vooraan zijn van de hand van Peter de Keuckelaer (1653); deze achteraan werden door Jacques Peeters vervaardigd (1681). Deze laatste maakte waarschijnlijk ook de communiebank (1682/83); een fraai meesterstuk van beeldhouwkunst, waarbij in het rechtergedeelte het wonderdadig beeldje in de wilg wordt afgebeeld.

Het grote brandglasraam achteraan in de kerk is een werk van de Duffelse kunstglazenier Jan Wouters (1952), en stelt O.-L.-Vrouw van Goede Wil voor in haar Spaanse mantel.

In het kader van het Europees Jaarvoor het Bouwkundig Erfgoed - Monumentenjaar 1975, werd Duffel, tussen meer dan 300 kandidaten, samen met 16 andere plaatsen, als "modelgemeente" bekroond met de titel MONUMENTEN-GEMEENTE.

Dat het hier niet om een eenmalige actie ging, maar de inspanningen op het vlak van monumenten- en landschapszorg van blijvende aard zijn, bewijst het feit dat steeds meer mensen de gemeente komen opzoeken: om even te verpozen in het groene kader langs de Netedijken, of om een bezoek te brengen aan het Heemkundig Museum of enkele van de historische gebouwen. In de 16de eeuw bekend als een "seer plaizante, schoone plaetse", is Duffel ook vandaag een bezoek meer dan waard.

